

[Ministeren for Grønland]

pedition, og der skal ikke på noget tidspunkt fra min side sættes noget spørgsmålsteget, om det er legitime metoder, man har brugt på arbejdsmarkedet, for det er det.

Og hermed siger jeg tak for den i øvrigt stort set venlige behandling og for forståelsen af den alvorlige situation, vi er i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Den skal blive kort for ikke at forlænge debatten, men der er altså noget, jeg ikke forstår. I DJØF-Bladet, nr. 22, står der – og jeg må have at vide, om det passer eller ej – at ved redaktionens slutning sidst i oktober havde der kun været ét forhandlingsmøde mellem DJØFs forhandlere og arbejdsgiverparten, det offentlige aftalenævn, og det var den 15. oktober.

Nu kan vinterforholdene, barske, som vi alle sammen har indrømmet at de er, ikke komme bag på det offentlige aftalenævn. Det ved faktisk godt, at vinteren er barsk. Hvorfor er det første forhandlingsmøde så den 15. oktober, hvor vinteren nærmer sig? DJØF skriver, at det skyldes, at den offentlige arbejdsgiverpart aflyste møder, som oprindeligt var aftalt til sidst i september, men selv sidst i september er et utrolig sent tidspunkt at starte en forhandling på om en overenskomst, som for øvrigt skal gælde pr. 1. april. Jeg synes, det er lidt bagvendt, at man så bagefter begrundet et lovindgrebs nødvendighed med, at vinteren kommer. Det ved man jo også om sommeren.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Med den forklaring, som ministeren netop har givet på forholdene vedrørende § 3, vil jeg opfordre ham til at stille et ændringsforslag i udvalget, og jeg vil spørge, om ministeren er villig til det.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Ministeren har begrundet forslaget hastige gennemførelse med vinterforholdene, og jeg går ud fra, at det også gælder andre på Grønland end lige maskinmestrene.

Jeg vil godt i den anledning spørge, om de organisationer, som man har forhandlet med,

på noget tidspunkt har tilbudt at undtage livsvigtige områder som sygehuse og selvfølgelig også opvarmning osv., for jeg forstår, at der allerede i dag er undtagelser fra blokadene og måske også på strejkeområdet inden for sygehusektoren. Organisationerne må vel også på andre områder have tilbudt disse ordninger.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (Grønl.):

Jeg efterlyser et svar fra Grønlandsministeren, for jeg sagde jo: den begrundelse, at disse tal, mindst først og så større bagefter, medfører en lønglidning i Grønland, synes jeg ikke hører hjemme i forbindelse med et lovindgreb. Jeg kræver, at tallene skal være ens, hvad enten de er fastsat ved et frivilligt forlig eller ved hjælp af et lovindgreb. Jeg synes, at de skal være ens, og jeg vil gerne have Grønlandsministerens svar, da det er meget afgørende for, om jeg skal stemme for forslaget eller ej.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Til hr. Ole Henriksen skal jeg sige, at vi har aftaler, f.eks. i sundhedssektoren, om et nødberedskab. Problemet er, at efter vores mening er nødberedskabet ikke tilstrækkeligt. Det er naturligvis altid et forhandlings spørgsmål og et skønsspørgsmål. Jeg laster ikke organisationerne for noget som helst. Jeg siger bare, at det begynder at blive svært at tage ansvaret, specielt for weekenderne og specielt på Dronning Ingrid's hospital i Godthåb.

Må jeg først gentage over for fru Lone Dybkjær og hr. Steenholdt: den såkaldte skæve fordeling var ikke en straffeekspedition på nogen måde, da det er legitime arbejdskampe, der har været tale om. Men derudover vil jeg godt sige, at jeg jo ville være halsstarrig og en dårlig lytter, hvis jeg ikke kunne tælle sammen og så finde ud af, hvordan holdningen er her i salen. Det var et klart ønske fra hjemmestyret, at denne skæve fordeling var der, fordi man dermed ville tage et lille skridt nærmere mod en udligning af lønningerne for de hjemmehørende og for de tilkaldte, men både fru Lone Dybkjær, hr. Steenholdt og hr. Søren B. Jørgensen m.fl. har ønsket et ændringsforslag, således at denne skæve fordeling kommer til at svare til